

Vážení spoluobčané,

končí volební období, proto je třeba bilancovat.

V tomto období byla opravena střecha na sociálním zařízení naší školky, byly zatepleny stropy po celé budově, zbudována úklidová komora v MŠ a zrekonstruováno také její sociální zařízení.

Na horním hřišti byla vybudována pergola, kterou při kulturně-sportovních akcích za nepříznivého počasí už využilo několik organizátorů (zvláště myslivci). V obci byly opraveny a postaveny zastávky místní autobusové dopravy.

Směrem dolů obcí v budově č. 55 (místní zbrojnice) byla v celém objektu vyměněna okna.

Na spodním konci obce byla provedena největší akce za naše volební období, a to vybudování nového travnatého hřiště s materiálně-technickým zázemím. Kvůli bezpečnosti sportovců bylo nad hřištěm vyměněno elektrické vedení za izolované kabely.

Na hřbitově byly opraveny vstupní schody.

Po celé období jsme v rámci možností obecního rozpočtu udržovali komunikace.

Uskutečnily se opravy na povrchu drážního tělesa a úsek směrem k vysílači. V měsíci září byl položen živичný koberec na místní točně.

V administrativě byl převeden pozemek

pod hřištěm na dolansku do vlastnictví obce od Pozemkového fondu ČR. Probíhá také řízení o převedení pozemku na části hřbitovní plochy do vlastnictví obce.

Ve volebním období byla provedena změna územního plánu č. 5, které v současné době využili dva noví stavebníci nemovitostí. V současné době se tvoří nový ÚP, do kterého se přihlásilo na patnáct žadatelů. V tomto čase se ÚP nachází ve stadiu dokončování návrhu. ÚP by měl být z časového hlediska hotov do podzimu roku 2011.

V minulém volebním období byly prodány obecní pozemky na spodním konci obce za účelem výstavby rodinných domů. Po celé období funkce stávajícího zastupitelstva se k těmto pozemkům vyřizuje vybudování přístupové komunikace. Celé řízení je prodlužováno nejprve změnou ÚP, následně územním rozhodnutím a v současné době vyřizováním stavebního povolení. Zastupitelstvo pracovalo také na výkupu pozemků pod místními komunikacemi.

Finanční hospodaření obce po celé období bylo s mírně přebytkovým rozpočtem, tak aby obec neměla problémy s placením

běžných provozních faktur.

V závěru naší činnosti se podařilo vyřídít dvě dotace od Zlínského kraje, a to na opravu sociálního zařízení a zbudování úklidové komory ve školce (ZK přispěl částkou 126 000 Kč) a na zaplacení větší části tvořeného ÚP (dotace ve výši 151 000 Kč).

Po celé funkční období obec splácela úvěr za vybudovaný vodovod Syrákov. V roce 2012 bude poslední splátka 160 000 Kč, po této splátce se obecnímu rozpočtu značně uleví.

Co se týká činnosti zájmových organizací v naší obci, jsem přesvědčen, že je pestrá, ať už jsou to naši divadelníci, kteří Ublo zviditelňují minimálně v našem regionu, nebo naše ženy pod názvem UBBAB, které organizují akce pro naše malé děti. Ke kulturnímu životu obce přispívají svou činností tradičně taktéž myslivci. Co mne nejvíc těší, je fakt, že se k 70. výročí založení Hasičského sboru v Uble rozjela po dlouhé stagnaci aktivní činnost našich mladých hasičů pod vedením p. Jiřího Geržického. Mladí jsou zapálení a postupně do práce zapojili i rodiče, takže výsledkem byla účast na okrskové soutěži po dlouhých letech. V této činnosti je vhodné naše hasiče v rámci možností podporovat, především finančně.

Z historického hlediska patří k obci zvonice. Zastupitelstvo se rozhodlo tuto stavbu zrekonstruovat. Aby byla pro občany přístupná a viditelná, byla zvonice postavena na místní točně. V současné době se vede diskuse, zda na ni pořídit a osadit zvon. Tento úkol bude řešit již nové zastupitelstvo.

To, co se zastupitelstvu nepodařilo, je zajistit po uzavření obchodu hlavně našim starším spoluobčanům adekvátní náhradu na nákup základních potravin. Do obce dojíždí v intervalech pojiždná masna, zmražené drůbeží polotovary a

firma Rosnička. V současnosti nám svítla naděje i na dodávky základních potravin, jako je chléb, rohlíky, mléko a máslo, kdy naši obec navštívila pojiždná prodejna. Nyní probíhá jednání a vyhodnocení možnosti dojezdu do naší obce. Informovanost našich občanů o činnosti zastupitelstva je vysoká, především díky Ubelskému občasníku, který vychází několikrát do roka a na kterém má velkou zásluhu místostarostka Hana Srněnská. Dále je činnost zveřejněna i na stránkách obce.

Do budoucna je třeba dokončit rozpracovaný ÚP, cestu ke stavebním parcelám na dolním konci obce, dát definitivní určení budově č. 55 u zbrojnice, dlouhodobě se věnovat čištění odpadních vod z domácností a jejich konečnému vypouštění do vodoteče Lutoninka a pokračovat s výkupem pozemků pod místními komunikacemi.

K činnosti zastupitelstva za volební období konstatuji, že s některými zastupiteli se spolupracovalo velmi dobře. V současné době jsou sestaveny kandidátky pro volby do nového zastupitelstva a brzy s nimi budete seznámeni. Přeji vám, abyste vybrali ty kandidáty, kteří budou mít vaši důvěru a budou pro vás v novém volebním období aktivně pracovat.

Závěrem vám zastupitelstvo děkuje za důvěru v končícím volebním období.

Jaroslav Šimek, starosta obce

Poděkování

Člověk je od přírody tvorem nespokojeným. Někdo je remcalem větším a někdo menším, stěžujeme si ale nejspíš skoro všichni. Dobrým tématem k hovoru jsou třeba poměry v bydlišti, v našem případě v Uble, a s tím spojená činnost, případně nečinnost zvoleného zastupitelstva. Vždycky se dlouho a s gusem hovoří o tom, co se nepovedlo; méně už pak o tom, co se podařilo a co potěšilo. Moje babička říkala, že se lidi bojí, aby jim od chvály neupadla huba. No, risknu to. Náš Mikuláš dorostl do věku, kdy mu nestačí hry v okolí domu, a rozšířil okruh výprav. Samozřejmě často ho to táhne na dolní hřiště, kde budoucí fotbaloví borci v čele s klanem juniorských Geržičákových trénují na nějaké budoucí fotbalové mistrovství světa. Když jsem kluky poprvé někdy letos na jaře pozorovala, uvědomila jsem si s mírným zděšením, jak rychle z těch malých prcků rostou mladí muži, no teď ještě asi mužičci. A samozřejmě se všim, co k tomu patří. Něco tady rozebírat nebudu, to s patřičným důrazem nejspíš pravidelně řeší každá matka po večerech se synátorem v kuchyni. Za pozornost však stojí síla výkopu mladých fotbalistů; a dráty elektrického vedení, které běží přímo nad hřištěm! Začala jsem se nejistě vyptávat odborníků, jestli je možné dráty skopnout dolů a co by nejspíš poté následovalo. Optimisté se nad mou opatrností usmívali, skalní optimisté poukazovali na to, že pod dráty přece taky v dětství hráli a vidíš, přežili jsme! Fatalisté už ovšem neklidně přeshlapovali a korunu všemu dal můj otec, původně vyučený elektrikář, který potenciální katastrofu pojmenoval přímo a nezapomněl na vykreslení patřičných funebrálních detailů. Když si mě pak stranou vzali místní teenageři a s potutelností mi prozradili, že dráty, sice jinde, ale naprosto snadno už do hřiště balonem shodili, vyfičela jsem na schůzi nejbližšího ubelského zastupitelstva s odhodláním matky-lvice. Problém jsem přednesla tuším důrazně, ale myslím, že nějaká zvláštní panika na obci nevypukla. Přesto mi bylo přislíbeno, že se přizve odborník z firmy EON a že se obec pokusí problém vyřešit. A jak to šlo dál? Nekonalý se žádné jalové porady a nemusela jsem poslouchat, proč něco nejde. Zastupitelé v čele s Jarkem Šimkem oslovili ty, kteří věděli, jak na to... a brzy se nad hřištěm táhlo nové vedení izolované, které, pokud by bylo shozeno, napáchá nepoměrně méně škod než dráty neizolované. Děkuji vám, milí zastupitelé, za péči a starost o malé Ublany a duševní rovnováhu jejich matek. Věřím, že se nám to tisíckrát vyplatí. V neposlední řadě třeba

za pár let, až součástí nějakého zlatého fotbalového týmu bude právě některý z našich ogárků.

Šárka Zelinská

INFORMACE OÚ

Komunální volby

Volby do zastupitelstva obce Ublo se uskuteční 15. – 16. 10. 2010. Volební místnost v zasedací místnosti obecního úřadu bude otevřena v **pátek 15. října od 14:00 do 22:00 hodin** a v **sobotu 16. října od 8:00 do 14:00 hodin**. Občané mohou ze zdravotních důvodů požádat, aby za nimi přišli členové volební komise s přenosnou volební urnou. Požadavek můžete nahlásit na tel. 736 485 126 nebo 511 458 249. Pro volby do zastupitelstva obce Ublo byly zaregistrovány 3 kandidátní listiny s celkovým počtem 11 kandidátů. Z nich budou voliči vybírat nové zastupitelstvo v počtu 5 členů.

Sdružení nezávislých kandidátů I.

1. Jiří Geržičák
2. Eva Trubáková
3. Petr Baťa
4. Ivan Jurčák

Sdružení nezávislých kandidátů II.

1. Ing. Jaroslav Šimek
2. Petra Tomancová
3. Ing. Pavel Kajš
4. Petr Jurásek

Pro rozvoj celé obce Ublo

1. František Bartošík
2. Mgr. Roman Navrátil
3. Jiří Martinec

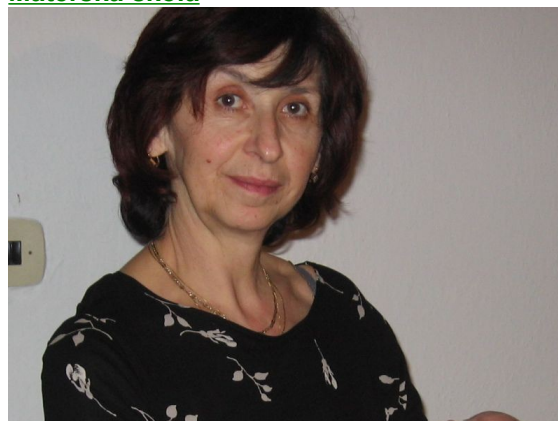
Brigáda

V **sobotu 9. října** se uskuteční OBECNÍ BRIGÁDA. V jejím rámci bychom rádi uklidili veřejná prostranství v obci a také obě hřiště, jak na dolansku, tak na hořansku. Proto opět apelujeme hlavně na ty, kteří hřiště využívají (zejména mládež a sportovce), aby nelenili a přišli také pomoci. Sraz účastníků je v **9 hodin** na hřišti na dolansku nebo na hořansku. Prosím, vezměte si hlavně pracovní rukavice a nářadí (metly, hrábě, motyky, lopaty, pily, křovinořezy, kolečka...). **Děkujeme a těšíme se na hojnou účast!**

Dotace

V rámci Podprogramu na podporu obnovy venkova Zlínského kraje uspěla naše obec s žádostí o dotaci na projekt „Návrh Územního plánu obce Ublo“. Jedná se o finanční částku 151 000 Kč.

Mateřská škola

O prázdninách odešla do důchodu po 40 letech působení

v naší školce paní Helena Tomancová. Rádi bychom ji poděkovali za dlouholetou obětavou práci. Od září nastoupila na uvolněnou pozici učitelky paní Veronika Kršáková z obce Chrástěšov.

Nebezpečný odpad

V sobotu 9. října proběhne podzimní sběr nebezpečných odpadů z domácností.

UBLO – dolní zastávka 9:45 – 10:15

UBLO – hasičská zbrojnice 11:15 - 11:45

Moravská rodina

Na OÚ je k dispozici záznam vysílání Českého rozhlasu Brno z cyklu Moravská rodina o naší obci ze dne 22. června. Zájemci o CD s tímto záznamem si jej mohou vyzvednout v úředních hodinách na OÚ.

Ohlédnutí se za akcemi letošního léta

DĚTSKÝ DEN - 26. ČERVNA

Ani letos nemohl chybět v kulturním kalendáři den plný her a zábavy pro naše nejmladší. Děvčata z UBBABU opět připravila pro děti zábavné odpoledne na téma „záchranné složky“, a tak si děti mohly vyzkoušet, jaké to je být hasičem, policistou nebo lékařem.

ČERVENCOVÁ NOC – 24. ČERVENCE

Podle termínu myslivecké zábavy byste si, jak se v posledních letech ukazuje, mohli plánovat letní dovolenou.

Jakmile uvidíte plakát oznamující datum konání „Červencové noci“, můžete si být jisti, že přijde ochlazení a déšť. Chlapi mají prostě s výběrem termínu poslední roky smůlu. Potěšující však je, že ani nepřítel počasí neodradí návštěvníky, kteří se i letos sešli v hojném počtu a užili si tance mezi kapkami deště.

SETKÁNÍ S DUCHODCI – 27. SRPNA

Každoroční akce pro nejstarší generaci Ublanů se letos konala v závěru léta na horním hřišti. Tento rok se grilovalo a zpívalo s harmonikou. Škoda jen, že se nás nesešlo více.

PŘÍSPĚVKY OBČANŮ

Ve svých vzpomínkách bych se vrátila ještě do poválečných let. Do ubelské jednotřídky jsem začala chodit po válce v roce 1945. První rok mně učila p. řidičí Petřů. Do školy se tenkrát nosila tabulka s kamínkem a hadříkem na mazání. Tak jsem se učila psát první písmena a číslice. Na druhou třídu a p. řidičího Foukala si moc nepamatuji. Zato na p. řidičího Světlíka, který mě učil třetí až pátý postupný ročník, se nedá zapomenout. Vzpomínám, jak jednou přišla mamka od autobusu z Bratřejova a vyprávěla, jak slyšela p. řidičího až z „Podvrhůry“ křičet. Pan řidičí měl velice silný hlas a byl moc přísný. Když jsme neuměli, tak křičel a nadával, občas použil i rákosku a také jsme stávali na „hanbě“. Tenkrát neměl nikdo odvahu si stěžovat. Rodiče by řekli, že si to zasloužíme, a ještě by byl mazec doma. Učitel byl však dobrý. Když jsme přešli do měšťanky ve Vizovicích, tak nebylo poznat, že jsme z jednotřídky. Doma nebyl čas na učení, museli jsme pomáhat rodičům. Nejhorší práce pro mne byla sbírání kamení na pooraném poli. Raději jsem pásala krávu. Při pasení se mohlo číst. Do měšťanky jsme dojížděli autobusem z Lutoniny nebo Bratřejova. Nejhorší bylo docházení na autobus v zimě. Když napadl sníh, tak se cesta protahovala. Do odhrnovače se zapřáhli koně. Sníh se odhrnoval hlavně kvůli „mlékařům“, což bylo nákladní auto s konvemi, které přijíždělo každé ráno posbírat po dědinách mléko. Vzpomínám si ještě, jak byly po válce potravinové lístky. Později pak byly nařízené povinné dodávky státu. Odvádělo se mléko, vejce, obilí i maso (dobytek) za velmi nízké ceny. Toto skončilo až po vstupu všech samostatně hospodařících rolníků do zemědělského družstva. Chtěla bych také vzpomenout, co se za mého mládí vařovalo. Hlavní obživa byly brambory a mléko. Kravička nebo koza byla skoro v každém stavení. Maso se kupovalo málo. Kdo měl kousek pole, tak se snažil vykrmit prasátko nebo chovat králíky a drůbež. Maso se konzervovalo uzením, až později se začalo zavařovat. K obědu bývalo obyčejně v neděli a upravovalo se tak, aby byla hlavně polévka. Polévky, které se často vařily, se nazývaly: kyselica, zemákovica, fazolovica, střapačka z nakrájeného hlávkového zelí. Do polévky z uzeného masa se přidávalo mléko na zjemnění. Vařila se také pohanková

kaše, škubačce, ovocné šišky (knedle), omáčka z vařených trnek (povidel), na plotně se dělaly báleše nebo bramborové placky. Na snídani se vařily drobky v mléce. Již tenkrát se pekly dnes tolik oblíbené „valašské regále“. My jsme jim říkali vdolky. Potíraly se vařenými trnkami, tvarohem, makem nebo hruškami. Sušené hrušky se uvařily a pomlely na masovém mlýnku. Hodně se pěstoval mak, který se sel na pole společně s krmnou řepou. Mak se sklídl v létě, jak dozrály makovice, a řepa se sklízela až na podzim. Sušáren na ovoce bylo v Uble dost. Vaření na povidla tolik nebylo. Komu se urodilo ovoce, tak je těmito způsoby upravoval. Do škopku se šlapávalo zelí, a když vykysalo, tak se pojídalo celou zimu. Naši předkové žili skromně. Vařili a jedli hlavně to, co jim poskytla chudá valašská příroda. Dnes se dokonce taková bio potrava doporučuje. Určitě bychom se nechtěli do těchto dob vrátit, ale trochu střídmosti by v dnešní moderní době nikomu neuškodilo.

Štěrbová Jiřina

SERIÁL NA POKRAČOVÁNÍ

Rozie Bělíčková - „Z mého života“

12. díl

Dlouho jsme se však z toho klidu netěšili. Přišel rok 1940 – válka, a nám nastaly obavy, co bude s našimi syny. Nejstaršímu Josefovi bylo už 30, ale ti mladší byli jisti, že budou povoláni k vojsku. První to čekal Frank, a tak raději šel dobrovolně. Je pravda, že se dostal až do Československa, ale je také pravda, že následky válečného poranění nese až dosud. V roce 1942 byl povolán Emil. Byl přidělen k telefonní stanici, válku přežil šťastně, a jak sám říkal, že za celý čas války nikdo po něm nestřílel a on také ne. V roce 1943 musel nastoupit k výkonu vojenské služby Vilém, teprve 17-ti letý. Sloužil u letectva. To bylo nejhorších pět roků našeho trápení a starostí o osudy našich synů. Každý den jsme chodili s těžkým srdcem a obavami na poštu, jakou zprávu dostaneme. Doma jsme všechnu práci na farmě dělali sami, většinou já s nejstarším synem. Během války nás také navštívily dva hurikány a zle nám poničily úrodu. S radostí jsme přivítali mír v roce 1945, naši synové se vrátili a začal opět čas mírové práce. V listopadu 1950 se oženil Jožka, však už mu bylo 40 a vzal si za manželku Aničku Chakovou z El Campo, následujícího roku se oženil Frank (35 let) a vzal si za manželku Evu Haslerovou od Edna. A další svatba následovala v roce 1953, kdy si náš nejmladší syn Vilém vyvolil za manželku Lucii Olšovskou z Lolity. Tak nám zůstal na farmě jediný syn Emil, aby nám, stárnoucím rodičům, v práci pomáhal a my jsme mohli konečně v roce 1956 splatit poslední dluh na naší farmě. Ta už byla jakž takž zveleбенá, domeček zmodernizován, zaveden vodovod, elektřina, vysázeny květiny, ohrazen dvorek tak, aby se dobytek nemohl dostat na ty moje zamilované květiny – myrty, althie, jasmíny, oleandry – jak jsem je měla všechny ráda, když to všechno kvetlo. 9. srpna 1968 se nám oženil náš jediný dosud svobodný syn Emil a ve svých 48 letech si odešel budovat své štěstí až do Arkansasu. Avšak naše stáří neúprosně postupovalo, nám sil ubývalo a to farmaření málo vynášelo. V roce 1962 si nás naše dcera Mařka Jančová vzala do Kanady, abychom u ní v klidu prožili zbytek svého strastiplného života. Zde také zastihla v předvánočním období dne 22. prosince 1968 smrt mého manžela Josefa Bělíčka, kterého jsme pak 23. prosince doprovodili na poslední cestě na hřbitov k věčnému odpočinku, a tak zbytek svého života dožiji bez něho, i když nejsem sama a opuštěná. Těším se ze svých synů a dcer, ze svých vnuků a pravnuků, ráda je vždy uvidím, když mne v mém stáří a nemoci přijdou navštívit a potěšit. Dnes ve svých 87 letech, s podlomeným zdravím po přestálé mozkové mrtvici, pohlížím nazpět na celý svůj uplynulý strastiplný život, na ten neustálý zápas o holou existenci a často se sama divím, jak to všechno bylo možné vydržet, přežít a mít stále tolik odvahy se znovu a znovu bit

s nepřízní osudu. Vidím, že jsem nakonec nedělala nic nadarmo. Mou snahou bylo zajistit a postarat se o hmotné zajištění celé naší rodiny v podmínkách, o kterých naše nová mladá generace nemá ani představu.

A zde v Kanadu smrt ukončila v červenci 1977 její strastiplný, ale bohatý život, daleko od vlasti, na kterou do posledních chvil svého života nezapomněla a kterou jí nebylo umožněno již spatřit.

Na památku mým dětem, vnukům a pravnukům, aby nezapomněli, jak těžce budovaly a tvořily hodnoty, jichž dnes může současná generace používat.

Volně podle autentických novinových pramenů zpracoval Jan Imrýšek. Ve Vizovicích v listopadu 1987.

Ubelskému občasníku poskytl pan Tomáš Gajdošík.

Paní Rozie Bělíčková na snímku vlevo. Fotografii poskytl pan Břetislav Svoboda.

Vydání připravili

Hana Srněnská, Šárka Zelinská, Jiří Geržičák

Foto: Jarmila Šimková, Renata Fojtíková, Jiří Geržičák

